

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3714/2019
27.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зорица Коларевић и др., адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 616/19 од 13.05.2019. године, на седници одржаној 27.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 616/19 од 13.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 616/19 од 13.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 бр. 153/18 од 25.10.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име увећане плате по основу ноћног рада, у периоду од 05.02.2015. године до 31.05.2016. године, исплати износ од 140,43 динара, са законском затезном каматом на начин како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име увећане плате по основу прековременог рада, у периоду од 05.02.2015. године до 31.05.2016. године, исплати износ од 31.584,47 динара, са законском затезном каматом на начин како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да тужиоцу, за исти период, исплати увећану зараду по основу сменског рада. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена на накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 616/19 од 13.05.2019. године, првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата дела накнаде зараде тужиоца за ноћни и прековремени рад, а правноснажном пресудом је тужбени захтев делимично усвојен. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 06.02.2018. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасмика Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић